

אחלום על חיפיות

בתחילת פרק ה בספר שמות (פסוק 1) מסופר, כי משה ואהרן באים אל פרעה ואומרים לו שאלוהיהם אומר לו: "שלח את עמי". פרעה לא רק שלא מסכים, אלא אף מרע את מצב העבדים - בני ישראל ולוקח מהם את מרכיב התבן להכנת הלבנים (הם מצווים מעתה לקוששו בשדות), בטיעון כי זמנם בידם. כאמור, פרעה מכביד את ידו באומרו, כי מעמד חלש באמת אינו יכול להרים את ראשו ואף פניית שוטריו לא להכביד על בני ישראל, לא מסייעת.

כדי ליצור את תנועת השחרור צריך היה מישהו חיצוני (כמו משה), שחלם על חירותם ודאג לשחרורם. משה גדל כבן חורין ויחד עם זה הוא קשור לאחיו בני ישראל ולוקח על עצמו את משימת חילוץ מן העבדות.

אתה לא נהיה פתאום לוחם חופש, כי אלוהים ציווה עליך, או כי פרעה מכביד עולו. כשאיין חופש האדם כל הזמן נושם שקרים, עד שהראות מתמלאות בהם ואין לך אוויר אחר. למשה ואהרן אסור היה להרפות, אבל הם גם לא יכלו לרוץ (כי העם לא היה מוכן), קודם צריך לדמיין, לדמיין ולא להרפות. משה לומד אמת זו לאט, כשבני ישראל הודפים תחילה את בשורת החרות ("ולא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה" שמות פרק ו 9). ברור לו, שאי אפשר לייצר חרות בכפיה. עשרת המכות משמשות ללמד את המצרים ולהכין את עם ישראל כאחד.

יחד עם זה, יש דברים שאתה לא בשל אליהם, עד שאתה לא בתוכם וגם אז משימת ההסתגלות היא ממושכת וקשה. ולעניינינו, בני ישראל גם עם עזיבתם את מצרים מתרפקים על אורח חייהם הקודם ובאים בטענות אל משה.

גדולתו של משה מתגלה, כשהוא דבק במשימתו - חולם ומבצע, בלי להרפות ובלי להתחשבן עם בני ישראל.

יהודית אפרתי

מוזיקה ויחז' הפאנוני

החזרות של המקהלה והתזמורת לסדר התחילו כחודש לפני החג (ובישרו את בוא האביב). בגיל הנעורים כבר השתתפתי בסדר באופן פעיל במקהלה ובתזמורת ונהייתי כבר מהחזרות וכמובן מההשתתפות.

האוכל בסדר הפסח היה עשיר, מוקפד ומשובח, בהשוואה לצמצום בשאר ימות השנה. האוכל היה מסורתי, כזה שחברות הקבוץ (המבשלות) הביאו מבית אבא – גפילטע פיש קניידלך, חרוסת, מצות ועוד.

את הסדר ערכו במקומות שונים, היכן שהתפנה אולם – פעם עשו את זה במתבן, פעם במועדון לחבר, אליו הייתה צמודה הסנדלריה ובפסח פינו אותה לטובת המקהלה, שעמדה ושרה שם כל הערב. שנה אחת ניסו לערוך סדר פסח בחוץ – יצרו מסגרת מחבילות חציר סביב לשולחנות, יום לפני הסדר ירד גשם וחזרנו לחדר האוכל הצפוף. סדרי הפסח של ילדותי ונעורי זכורים לי כחווייה מוזיקלית וקיבוצית מרגשת, יפהפייה ואהובה. כשהייתי רכזת תרבות בכפר מנחם, החשיבות הרבה שייחסתי לפסח והשקעתי בסדר, היו קשורים לזיכרונות הילדות שלי. בעין שמר ממשיכים לערוך סדר פסח קיבוצי בקביעות בהשפעת המסורת שעיצבו מייסדי הקבוץ.

נורית שור תיארה את הסדרים האהובים עליה, בימי ילדותה ונעוריה בקבוץ עין שמר.

אני מביאה את דבריה:
החג שאהבתי ביותר היה פסח. ראשית זה זמן אביב והריח המתוק של האביב והפריחות מורגש באוויר. שמחתי מאוד שנגמר החורף ומזיזים את השעון ויש כבר הרבה יותר אור בחוץ.

בפסח כל הקבוץ לבש חג – כולם באו בחולצות לבנות, גם אנחנו- הילדים (לאבא שלי הייתה חולצה אחת לבנה – שמורה לפסח). כל הקבוץ שר בדבקות את שירי ההגדה והייתה באוויר השראה של יחד הרמוני.

אצלנו, בעין שמר, השתתפו בסדר ילדים מגיל 3 שנים וישבו בקבוצות הילדים (לא על יד ההורים). בגיל 3 שנים, באמצע הסדר, פתאום מאוד רציתי להיות על יד ההורים שלי. בכיתי, שאני רוצה להיות על ידם, היה מאוד צפוף והרימו אותי למעלה והעבירו אותי מיד ליד, כעין רכבת אווירית, עד שהגעתי להורים שלי.

בכל פסח קבלנו מכנסיים קצרים חדשים, שתפרו לנו במתפרה (כשגדלנו תפרו לנו גם חולצות). הייתה לי בובה מאוד מיוחדת בשם נעמי, וגם לה תפרו במתפרה מכנסיים קצרים. קבלנו גם סנדלים חדשים ויצאנו לחרות מהנעלים הגבוהות, בהן הלכנו כל החורף.

כאמור, אני זוכרת סדר פסח מגיל 3 שנים. אז, התרשמתי מאוד, שהמקהלה עמדה כל הערב על הבמה (גם אמא שלי שרה במקהלה) ובמהלך קריאת ההגדה, שרו חברי המקהלה, כל קטע שני, כשהם מלווים בתזמורת.

בסדר הפסח הקיבוצי קראו את ההגדה הקיבוצית, כשקטעי הקריאה מחולקים למסובים כשבוע מראש. יומיים לפני הסדר ערכו חזרות כלליות על כל תוכנית הסדר, כולל קריאת ההגדה וכמובן התזמורת, הסולנים והמקהלה. חברי עין שמר השתדלו לקרוא את ההגדה מותאם ויפה, המקהלה שרה והיו גם סולנים, ששרו מאוד יפה והיה להם קטע קבוע, אותו שרו כל שנה. כל אחד ביצע את התפקיד שלו והיה יחד הרמוני מאוד יפה. זה היה מאוד מושקע והכל היה תוצרת בית ועבודה עצמית (לא היו כוכבים מבחוץ, או מוזיקה מוקלטת), עם המון רצון טוב ורצון להשתתפות של כולם.

אני הייתי ילדה מאוד מוזיקלית, מוזיקה תמיד משכה אותי באופן בלתי מודע, הסדר היה בשבילי קונצרט אחד גדול. חברים מאוד אהבו את שירי הפסח והשירה הדהדה ברחבי האולם. אבא שלי גם אהב לשיר והוא שר את כל קטעי ההגדה ממש בדבקות חסידית..

ועוד הערה – להרים סדר פסח לקהילה זה פרויקט רציני ומורכב, מרובה פרטים קטנים כגדולים וכל הכבוד
לטלי מגידש שהרימה את הכפפה.
חג שמח לכולם!

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

התמונות – מארכיון הקיבוץ

*איהודית ושלומי איאנה וטיא וכל המשפחה
ברכות חמות אהואצת הבן והנכד באפי*

*אשולמית אבארה ואפנין, אענת ואבי וכל המשפחה
ברכות חמות אהואצת הבת, הנינה והנכדה מיקה*

*****

עוֹשֵׁת טוֹב וְנִיל עִם קִצְפֹת וְתוֹתִים

STRAWBERRY SHORTCAKE

ביצים	4
כוס סוכר	1/2
כוס שמן	2/3
כוס מיץ תפוזים	1/2
כוס קמח מצה דק	1
כוס קמח תפוח אדמה	1/4
כפיות אבקת אפיה לפסח	2
כפיות תמצית וניל או 2 שקית סוכר וניל	2

מילוי:

קופסא שמנת מתוקה	1
כפות פודינג וניל	2
מעט חלב	

1/2 כוס רסק תותים (מערכת תותים עם מעט סוכר בבלנד)

להכנת העוגה:

מפרידים את הביצים.

מקציפים את החלבונים עם הסוכר עד להיווצרות קצף יציב

שופכים פנימה את החלמונים אחד אחד.

מוסיפים באיטיות את השמן עד שהתערובת אחידה.

מוסיפים פנימה את 2 סוגי הקמח ואבקת האפיה בהדרגה עם חצי כוס המיץ תפוזים.

מכניסים לתבנית משומנת בחום בינוני למשך כחצי שעה.

למילוי:

מקציפים את השמנת עם הפודינג ומעט החלב עד היווצרות קצפת יציבה.

רק לאחר שהעוגה הצטננה בחוץ ניתן לחתוך אותה ל – 2

מרטיבים את אחד החצאים ברסק התותים שייספג בעוגה ומעל זה מורחים את הקצפת בשכבה אחידה.

מניחים את החצי השני של העוגה מעל ומצפים בקצפת שנוותרה.

ניתן לקשט יפה במניפת תותים ונשיקות קצפת.

בתאבון

אפתה והמליצה: **יעל מלכה**

בטיחות בצפנים

כל הכבוד למצגת היפה והמושקעת של ועד ההורים. אבל מתבקשת השאלה מתי תטופל הבטיחות בכביש העוקף גבעת הילדים ומתי נקבל דיווח מושכל על דרכי השמירה על הבטיחות באזור גבעת הילדים? האם אלה ילדים סוג ב? פעם הייתה גישה, שגבעת הילדים זהו היהלום שבכתר!!! דווקא מפני גילם הצעיר ומראם הננסי יש לשים דגש על בטיחות בגבעה בעזרת מדרכה מגודרת עם מעברי חצייה לאורך כל הכביש העוקף גבעה, כמו בדרך לבית הספר. חייבים להשקיע בזה את כל תשומת הלב, כי מעשית לא ניתן לסגור את הכביש. זה הרבה יותר חשוב וחיוני מהשקעה ב"אוטוסטרדה" שרוצים לשדרג במרכז הבילויים (עם ילדים קטנים) בין סובב הברכות והספורטק. אם למועצה זה לא מזיז ולא איכפת, אז חברי הוועד קחו את היוזמה בידכם לני שיקרה אסון חס וחלילה.

נורית גלינה

צוות בטיחות בצפנים

צוות בטיחות בדרכים כפר מנחם, הוקם בימים אלה מתוך רצון לשפר ולאפשר אורח חיים בטוח, נעים ונוח לכל תושביו. המרחב הכפרי שלנו כידוע הפך למרחב משולב, הן של כלי רכב על סוגם והן של הולכי רגל. זהו תוצר של שינויים טבעיים כמו, הרגלי צריכה, גידול דמוגרפי ועוד. שינויים אלה הביאו איתם גם שינוי באורחות החיים, כך למשל, עלו מספר כלי הרכב, נוצר מצב בו נתיבי הליכה הפכו לנתיבי נסיעה, נוצר מחסור במדרכות ואזורי חנייה, תמרורים וסימני הדרך הפכו לצו השעה. בשל האמור לעיל וכדי לשמור הן על האופי הכפרי המיוחד בביתנו והן על הבטיחות, נדרשות התאמות וקשב רב לחוסר האיזון העולה מהשטח.

מרגע פרסום דבר הקמת הצוות, עלו פניות מצד תושבי היישוב, נבקש לטפל בכל בעיה וכן נרכז כל פנייה עתידית שתגיע.

ניתן לפי שעה לפנות או למייל האגודה aguda.km@gmail.com או למייל הבא uzan76@gmail.com

האביב העין המצולמת

צילמה: רות שגיא

צילם: יגאל קליין

צילם: שלמה ברזידא

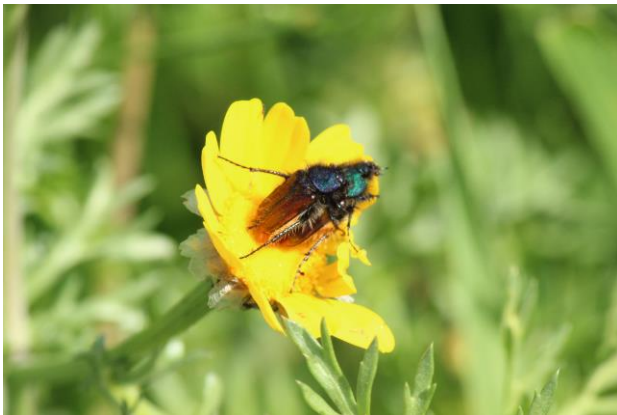

צילם: חיים מילר

צילם: אמנון זלינגר

ציווח מצוות איכות הסביבה:

א. מניעת נזקי ריסוסים

צוות איכות הסביבה פועל למזעור הנזק הנגרם כתוצאה מביצוע ריסוסים במטעים ובשדות המקיפים את הישוב. במסגרת הידברות מול "צבר-קמה" הוסכם כי ריסוסים מתוכננים ידווחו מראש, לצורך בקרה שלנו ועל מנת לאפשר לתושבים להיערך (סגירת חלונות וכד'). למרות שיפור מסוים בהודעות המתקבלות על ריסוסים - עדיין היו ריסוסים שלא קיבלנו עליהם מידע מלא. באם אתם עדים לריסוסים המבוצעים מבלי שנשלח על כך מסרון, אתם מוזמנים לצלם, לתעד ולהעביר אל יוחאי קוסובסקי לטל' מס' 052-3271355. אנו רוצים לוודא שהגורמים המבצעים ("צבר קמה") פועלים במסגרת הנהלים וההסכמות, ובמקביל למצוא מה עוד ניתן לעשות לצמצום נזקי הריסוסים, כך שהאוויר אותו אנו נושמים יהיה נקי מרעלים!

ב. הסדרת פינת המחזור בהרחבה

בהמשך להסדרת פינת האשפה והמחזור הסמוכה לבי"ס האלה, אנו פועלים כעת להסדרת פינת המחזור בהרחבה. מדובר בפינת המחזור הקיימת לצד הדרך המובילה מההרחבה אל הספארי. הדבר נעשה בשיתוף פעולה עם צוות הגינון, ובהתחשב בתוכניות הפיתוח המתייחסות לאזור הדרך המקשרת.

ג. מבצע הסברה בנושא מחזור

בחודש הקרוב יתקיים מבצע עידוד והסברה בנושא מחזור פסולת ואיסוף צואת כלבים. לטובת מבצע זה עיצבה אפרת גולדנברג שלטים יפים הכוללים הסבר לאופן מיון סוגי הפסולת השונים בין פחי המחזור, לרבות גזם וצואת כלבים. השלטים יודבקו על כל פחי האשפה והמחזור בהרחבה ובקיבוץ. כמו-כן ימוקמו שלטים בפינות הגזם, וכן שלטים בשטחים הציבוריים לטובת איסוף צואת הכלבים. לצורך הדבקות המדבקות על הפחים תתבקש עזרת הנוער.

דיווחו הילה אלמן ושחר ארגוב

חניכי קבוצת אטנוס (כתות י) נפגשו עם נואם אפמני

מור כהנא ספרה על הפגישה:

נפגשנו עם 10 נערים מתנועת הפלקון – תנועה אחת לשומר הצעיר במזרח גרמניה. הם התארחו אצלנו במשך 4 ימים, וסיירו טיילו בחיפה ובתל אביב נוסף לקבוץ.. נבחרנו לייצג את השומר הצעיר במפגש זה, לאור העובדה שהקן שלנו (בכפר מנחם) הוא קן חזק ומאורגן. החניכים שלנו, שהשתתפו במפגש היו המדריכים בתנועה. ערכנו איתם סמינרים בקן בנושאי פערים כלכליים, סוציאליזם – צדק לעומת צדקה ותפקידנו כנוער, המחנך נוער במציאות הקשה ומה אנחנו יכולים ללמוד קבוצה מרעותה. החניכים הגרמניים התארחו במועדון המוסד ובקן וחלק בבתינו, השתדלנו לדאוג להם ולהנעים להם את הזמן. לדבריהם, הם נהנו והרגישו בבית. מקום נכבד תפש המפגש הבלתי אמצעי והלא פורמאלי. אכלנו ארוחות ערב משותפות וישבנו אתם במפגשים עד 2.00 בלילה, על אף שדיברנו אנגלית, המפגשים קלחו והיה חיבור מידי וכפי של נוער לנוער. דברנו על דברים שמפריעים לנו כאן בישראל והם בגרמניה. מסתבר, שעל אף השוני, יש לנו דברים משותפים. על בעיית הפליטים דברנו בסמינרים ולשואה התייחסנו במפגשים הליליים. הם התרשמו מהקבוץ ונהנו וגם אנחנו יצאנו בהרגשה טובה. בסוכות נצא לביקור גומלין בגרמניה ונתארח שם באכסניות.

בחודש מרץ ירדו 17.3 מ"מ גשם.

בני לאו כ' אדר ב תשע"ו / 30.3.2016 מלכים ב'
חופים אל נקודת ההתחלה

הגיעה שעת פרידה מספר מלכים, ובעצם מכל החלק הסיפורי של תולדות ישראל, מכניסתם הראשונה לארץ ועד לגלות הראשונה.

בהסתכלות ממרום הציפור על החלק הזה של התנ"ך, אפשר לראות תנועה מעגלית קשה. יצאנו ממצרים וחזרנו למצרים. סיום הסיפור אינו בגירוש לבבל, אלא בירידה של שארית הפליטה שלאחר רצח גדליה למצרים. זו הייתה ירידה בבחירה ולא בכוח השלטון הזה. כאילו מבקש התנ"ך לסגור את המעגל הראשון של תולדות ישראל באותה נקודה שבה הוא פתח.

מי שזוכר עוד את לימודי הניוטים מתנועות הנוער או מהצבא, זוכר את אחת ההוראות החשובות והקשות לביצוע: במקרה ואיבדת את דרכך – חזור לנקודה האחרונה שבה אתה מזוהה וממנה תתחיל לפלס את הדרך מחדש. זו הוראה שבדרך כלל לא מבוצעת, כי למי יש כוח לחזור את כל הדרך ולהתחיל מהתחלה.

התנ"ך מספר לנו שאנחנו, בני העם הזה, יצאנו וחזרנו לאותה נקודה – נקודת ראשית האומה. מאות שנות הישיבה הראשונה נסתיימו בגלות לבבל ובירידה למצרים, וכעת נסתיים המסע ההוא. ימי הבית השני ייפתחו בספרות אחרת ובאומה אחרת. לא שנים עשר שבטים אלא "יהודים", לא ממלכה מאוחדת אלא קהילה שורדת תחת שלטון זר.

ימי ההוד של עצמאות וריבונות לא חזרו בבית שני, ורק התנועה הציונית, כמעט שלשת אלפים שנה אחרי ימי דוד ושלמה, החליטה לנסות ולחדש את העלייה מקצוות עולם, ולחדש את האומה על אדמת ישראל. אנחנו בתוך המהלך ומתפללים שהקריאה המחודשת בפרקי התנך יעוררו את הזהירות והרצון לשמור על הבית הזה לטובת כל הדורות הבאים.

הרב בני לאו הוא ראש מיזם 929, בשותפות עם גל גבאי

הביאה לדפוס: **רות שגיא**

סיפיה כיל אכואם - פורימון תשע"ו

דגנית ברק תיארה את הפורימון והכנתו:

תושבים רבים נענו להכנת החג לילדים. הצוות נפגש פעמים רבות ושקל ותכנן איך לעשות את הפורימון. חשבנו על רעיונות מקוריים לילדים בכל הגילים והוספנו רעיונות שאף פעם לא בוצעו. למשל, הפכנו את החניה ע"י המועדון לאזור של בימבות ואופנועים. שקדנו על הפרטים הקטנים ועל הארגון, כדי שהכל ידפוק ביום הפורימון הגענו ב- 9.00 בבוקר וסיימנו את היום ב- 21.00 לאחר החיסול המוקפד. בפורימון עצמו היו תחנות יצירה מגוונות, בועות סבון ושתי יוצאות אתיפיה חמודות קלעו צמות בשערן של הבנות. **יונתן אלוני** (מכיתה ו) ריתק וריכז את הילדים במופע קסמים – כולם היו בשבילו והוא בשבילם. בין השיחים החבאנו הפתעות והילדים חיפשו ומצאו אותן. הילדים לא השתעממו לרגע.

נעלנו את הפורימון ב- just dance, כשהורים וילדים מילאו את הרחבה בריקודים. בצוות נטלו חלק **שרון יוגב** (ריכזה) **דגנית ברק**, **כנרת אמויאל ניצן סולומון**, **רונה אשכנזי ואבישי רטנר** שהתייצב בבוקר לעזור בהקמה. גם **טלי מגידש** הייתה חלק מהצוות והיא ניצחה על הכל. בזכותה הדברים זזים וזה מקסים לראות אותה בעבודה. ותודה **לחלי זלינגר ועינת לוינטל** על התמיכה הלוגיסטית.

לצוות הפורימון תודה על ההשקעה, אכן הצלחתם. היה אירוע יצירתי, מרובה פעילויות מתוקתק ומאורגן. להתראות בפורימון הבא.

מסיבת פורים

נושא מסיבת פורים השנה היה 'יוון הקלאסית'. חדר אוכל קושט באלמנטים מוזהבים, אל-בדים בצבעי שמנת וזהב, שמיים כחולים עם כוכבים, פרחים לבנים שהודבקו על אל-בדים לבנים, קשים וכוסות מוזהבים ופסלים מיוחדים שהושאלו למטרת עיצוב האירוע (בתודה גדולה לאשף **תומר בן אריה**). כל אלמנט מוזהב שהיה קיים בחנויות בקרית מלאכי נקנה עבור עיצוב המסיבה. לא השארנו כלום! וכל זה בכדי לנסות ולייצר אווירה של נשף, אווירה של מסיבה כייפית ומושקעת. וניכר שזה הצליח!
השקענו בבר משובח עם משקאות משובחים, קפירינייה מעולה שהוכנה על הבוקר ע"י **עמית ארגוב ואורי אגוזי**. הם טחנו ארגז לימונים טרי ורקחו לנו משקה טעים.
ברמנים ("מאוד מקצועיים") שעזרו בדקה ה-90 לארגן את הבר: **שלימהלה, חיים איובי ואבישי רטנר**. בקיצור, השקעה רבה!

הייתה מוזיקה טובה שהצליחה להרקיד מאות אנשים עד השעות הקטנות של הלילה. בשעה 4 בבוקר הדי.ג'י קיבל הנחיה לסגור את הערב.

והכי חשוב, היו תחפושות מדהימות ויצירתיות. חלקם קשורות בנושא המסיבה וחלקן לא!

לא כולם יודעים שלפני מסיבה כזאת, יש צוות גדול של אנשים העומל שבועות מראש כולל עבודת לילה ביום שלפני המסיבה והתייצבות בשישי בבוקר לגרום לכל הדבר הזה לקרות.

אני לא יודעת מאיפה להתחיל ולמי להגיד תודה כי הרשימה ארוכה ובטוח יישכחו שם או שניים אבל **ליפעת ברוידא, מתן פטיש, נעמה האוזר, ניצן בן צבי, נועם סעידי ותומר בן אריה** אני חייבת.
הם לקחו את המושכות לידיהם, תכננו את עיצוב הערב, חילקו רשימת קניות, התרוצצו, הכינו הזמנות שהועמדו על שולחנות חדר האוכל שבוע מראש, קישטו את חלונות וקירות חדר האוכל בפלקטים צבעוניים ומוזהבים ודאגו שלא יהיה אפילו אחד בקיבוץ שיפספס או לא יידע על מסיבת השנה! שום דבר אינו מובן מאליו ובטח לא השקעה שכזאת עם כל הנשמה.. וכמובן, תודה גדולה לכל הצוות. עשיתם אחלה עבודה!

חיסול המסיבה – נושא עדיין קצת כאוב, אבל בהתרעה קצרה הגיעו לעזור בשבת ב-14 בצהריים **שלימהלה, לימור ודודי חסון, טל אליעז, עינב סוברן, מתן פטיש, נועם סעידי** והדובדבן שבקצפת כמה ילדים משכבה ג': **רן חסון, טל ברוידא, בן יבלונקה, דניאל ומאיה מגידש**. הם העמיסו כמויות של שקיות זבל ענקיות, עזרו בשטיפת הרצפה. עבדו כמו ילדים גדולים. כתודה, הם קיבלו ארוחה מפנקת במקדונלדס. מגיע להם ☺

נתראה בשנה הבאה.

טלי מגידש

יפיו מכיפות - סיכום וכמובן תוצאות (אייק אפסר הלי)

ב – 2.4.2016 התקיים יריד מכירות מס' 2 בהצלחה רבה.

היו מעל 20 דוכנים של ילדים, של מבוגרים, של יין, של בירות, של מאפים, של מתוקים, של בגדי יד שנייה, של תכשיטים, של פרטי יד 2 ועוד. בשעה 4 כשהתחיל היריד, רחבת הדשא כבר הייתה מוצפת בכמויות של אנשים. מוסיקה טובה ומינגלינג כייף!
ביריד הבא, לקראת החגים, כבר ברור לנו שנפתח את הרישום למציגים ולאורחים מחוץ לכפר מנחם.

העומדים מאחורי ההפקה הם **משפחת אייל. לימור** היוזמת והמפיקה, **עופר** שנתן תמיכה לוגיסטית לכל מה שצריך ו**ניר** שהצליח להנעים את זמננו עם מוסיקה שערך ודאג שתתאים לכולם. על זה תודה רבה! כייף שיש מעורבות משפחתית של אנשים מהיישוב ואחריות להרמת אירועים שונים... כן ירבו!

נתראה ביריד הבא, ספטמבר 2016!

טלי מגידש